

מי הוא

נחום וסקביץ?

נחום וסקביץ, המואשם עם איש העסקים הישראלי דויד סופר בניצול מידע פנימי לעשיית רווחים, בניגוד לחוקי ניירות-הערך האמריקאיים, אינו ידוע בציבור כמו סופר. זה, בעל חברת ההשקעות רידן ומלון הילטון בירושלים, נחשף לציבור לעיתים קרובות.

גיליון אוקטובר של כתבי-העת הבריטי היוקרתי **אקוויזישן** (רבי-שה) הקדיש את סיפור-הדיוקן החדשי שלו לנחום וסקביץ, המוגדר על-ידי העורך כמנהל הבר-הדירקטורטוריון של **מריל לינץ**, **אירוסה**, ואחד המנטוסים בעושי-העסקים כלונ'רן. וכך הוא מתואר:

...וסקביץ השחזו את שיניו בעסי-קות בינלאומיות כחבר, ואחר-כך כמנהל של מחלקת המיוזגים והרכי-שות של בנק **הילס-מואל**, שהוקמה בשנות השבעים, בצעד מהפכני שאיחד את עיסקי המיוזג עם הרכישות.

בשנת 1981 הוא הצטרף ל**מריל לינץ** בלונדון כמנהל וכחבר-הדירקטורטוריון, האחראי לעסקים הבינלאומיים של מיוזגים ורכישות.

עיסקה שנעשתה באחרונה על-ידו היא מכירת הרשת האמריקאית ציור-ספורט **הרמאן**, לקונצרו רן. תמורת 410 מיליון דולר, וכן השתלטות **ראונטרי מאקינטוש** על **סאני מארק** תמורת 230 מיליון דולר, אבל הוא עוסק גם בעסקים כאירופה וב-בריטניה.

... היה זה מיקרה שוסקביץ קיבל את תפקידו הראשון כ**הילס-מואל**, אחרי שגמר ללמוד עסקים בלונדון, הוא ישראלי על-פי לידתו, חונך בישר-אל ושירת שנתיים כצבא. אחר-כך בא ללונדון ללמוד כבית-הספר לעסקים בשנת 1973, במטרה לחזור לניהול עסק משפחתי של טבק (אביו של נחום וסקביץ היה מייסד **דובק**, ובנו נחום ואחותו אילנה היו בעלי חלק נכבד ממניות החברה — י"ל). כשגמר את לימודיו, הצטרף ל-

המועדפים: ח"כ, קצינות מישטרה ואח"ם

המפרק של חברת פ.י.ט. עורך-הדין מיכאל שפיגלמן, הודיע ל-35 אישים כבודים כי ב-2 באפריל תדון נשיאת בית-המישפט המחוזי בתל-אביב, חנה אבנור, בבקשתו להורות על התשלומים ששילמו בעלי פ.י.ט. יורי סלנט וחגי בליך, לאישים הכבודים כבטלים, עקב היותם "העדפת נושים במירמה".

לנדא ראל
מן הקטן אל הגדול

יהודית מירוב, חיים מור, שי סרטון, קימרינג סומי ואדם (מנכ"ל סניף בנק-הפועלים בניו-יורק), מאירה ושמואל ריינומלד, ליאה וישדאל רוס, קיבוץ בית ניר, קיבוץ געש.

מסתבר כי יומיים לפני שנמלטו לחו"ל, שלחו סלנט ובליך לרשימת ה-35 המחאות בנקאיות, בסך כולל של חצי מיליון דולר. הם אמרו באחרונה למפרקים כי החזירו בכך חובות לחברים. קנה-המידה היה: מן הקטן אל הגדול. דהיינו, קודם החזירו את כל החוב לנושה הקטן, ובהדרגה לגדולים יותר, עד שנגמר הכסף. רשימת-המקובלים מורכבת ממי שנחשבו כחבריהם של סלנט ובליך:

חיים בצניוני, מנוחה בינהקר, ריבה וויגדור ברק, ירדנה ושלמה גינזבורג, אריה גלסמן, שלמה הלוי (מראשי הליכוד בירושלים), שרה הורנשטיין, לימור הורביץ, עדה ויצחק הורוביץ, חרותה ראל (קצינת-התביעות של מישטרת מחוז תל-אביב, ובת בעלי המיסעדה אולימפיה), חגי ולנשטיין (רואה חשבון ידוע), מאירה ורשבסקי, דני לוי, הדס ורמי סלנט, אברהם פילץ (מבעלי דיאגנוס-סנטר), יהושע קוט, אליעזר אבידן, יצחק בלאס (אקטואר קרנות-הגמל של ההסתדרות), ברציון ושושנה בצלאל (מנ-

המומחיות של שימחה סדן

חברת הפניקס שכרה את שירותיו של הפרופסור שימחה סדן, כדי לסי-תור את טענות כונסי-הנכסים של פ.י.ט. נגד הפניקס ובעליה, דויד ויוסף חכמי.

אין ספק כי סדן הוא מומחה בתחום, אולם כמה אנשים הרימו גבה כאשר שמעו על מינויו. **בנק המזרחי** מינה את סדן לפני חמש שנים כמנהל מטעמו של חברת **מזג גולדמן**, שייצרה כספות. חובות החברה לבנק היו אז חמישה מיליון דולר. אחרי שנה וחצי של ניהול על-ידי סדן והכלכלי **אברהם טברסקי**, הגיעו החובות לבנק ל-17 מיליון דולר. סדן הודח. הבנק משלם את ההפסדים.

משה לביא, מנהל חברת הברר-קרים הגדולה **הראון את לביא**, זוכר את היום שבו באו אליו שימחה סדן ו**משה זבר** כמנהלים בחברה לזר **פרינץ**. הם הציעו לו לרכוש מניות של החברה במיליון דולר, ולשעבר תמורת ההשקעה גם את החיובי שיש לחברה לכריתת-עצים בליבריה. לביא הסכים, כתנאי השניים שקיבלו דולר מול דולר. העיסקה לא יצאה לפועל. אחרימון קצר התמוטטה לזר **פרינץ**.

יולי עופר בקנטריקלאב

הקנטרי קלאב בהרצליה, שהוקם על-ידי חברת **גני ספורט ונופש בע"מ**, עבר לבעלות איש-העסקים **יולי עופר**. החברה היתה של חיים **עובדיה שאשא**, שהיה בשעת גידול סוחרי המטבעות והמדליות ביש-ראל. ההשקעה בקנטרי קלאב גרה אותו להלוואות כבדות בשוק האפור ולבנקים, שהגיעו לחמישה מיליון דולר. כדי להיחלץ מחלק מבעיותיו העביר את הקנטרי-קלאב לעופר.

למה בורסה לתתיהו ליפשיץ מגייס כספים?

חברת מתתיהו ליפשיץ מגייסת עתה ארבעה מיליון דולר בצורת זכויות ומניות חדשות. גיוס ההון נועד להקטנת חובות החברה לבנקים **לארי מי והפועלים**.

החברה עברה בשנתיים האחרונות אירגון מחדש, שהוציא אותה מהמשבר הפיננסי. מיספר העובדים צומצם, החובות לבנקים נפרסו לזמן ארוך. החברה קיבלה עבודות-בניה בהיקף של כ-20 מיליון דולר, והיא מקימה עתה כמה פרוייקטים גדולים בבעל-תה: 80 דירות-פאר ליד גן-העצמאות בירושלים.

השלמת מלון בן 250 חדר ברחוב הנביאים בירושלים, נחתם חוזה עם חברת **חרות** על מסירת מלון מושלם בעוד שנה, כתנאי עיסקת-מפתח.

נחתם חוזה עם חברת **שרתון**, שתנהל מלון שליפשיץ משלים בים-המלח. המלון ייגמר בעוד שמונה חודשים, והיה בן 220 חדר, עם מרכז בריאות גדול, יושקעו בו 10 מיליון דולר.

להחזיר כספי עימנאל

המפרק של עיסקי העיר עימנאל, עורך-הדין **יעקב נאמן**, ביקש מבי-ת המישפט להטיל אחריות אישית לכל חובות החברה על קבוצת מייסדי-העיר. הקבוצה כוללת את מישפחת **זלמן מרזוליס** מלונדון, קבוצת הישראלים שבראשות **מוטי זיסר**, והרב **פינחס ארנרייך**.

זלמן מרזוליס, מאנשי-העסקים העשירים בבריטניה, קנה מפינחס ארנרייך, מוטי זיסר ושלמה אחרים את השליטה בעיר עימנאל תמורת חמישה מיליון דולר. את הכסף קיבל כהלואה שמשך מבנק **טפחות**. המישטרה חוקרת עתה אם הכספים שניתנו לבונה-העיר לחלוקת משכני-תאות לא הוצאו במירמה.

נאמן הוא ידיד של זלמן מרזוליס.

פרקליט נאמן משכנתאות במירמה?

אולם אין הדבר מונע ממנו לפעול נגדו כמפרק. בין היתר השיג הכרות פשיטת-דגל של יוסי מרגוליס, בנו של זלמן, כערב ההלוואה של שביעה מיליון דולר, שהלווה **בנק לאומי לישראל** לבוני עימנאל. יוסי מרגו-ליס הוכרו גם כעברייני נמלט, וברח מישראל לבריטניה.

מוטי זיסר פעל בשנים האחרונות במדינות-החסות של דרום-אפריקה, ר באחרונה רכש שטח-קרקע גדול ליד מלון **מנדארין** בתל-אביב. פינחס ארנרייך קיבל זכויות לכריתת עצים במדינת גאבו, והוא מנסה לעניין את **ליאון תמאן** במימון הפרוייקט.

יד אינה רוחצת יד

מרדכי סלר הוא ישראלי, המנהל את מחלקת-החינוך בסוכנות היהודית בניו-יורק, משרדי הסוכנות נמצאים במקום היקר בניו-יורק, שדרות פארק 515. נראה שפלד עמוס עובדה, ומזכירותו ועוזריו אינם מספיקים לו, שכן בתחילת השנה קיבל לעבודה מוכרה חרשה כשם **אירית ליטוואק**.

אירית היא אשתו של דויד **ליטוואק**, הנציג המיסחרי של ישראל, היושב בבניין אמפיייר-סטייט. תחילה ניסה ליטוואק לסדר לאשתו עבודה במשלחת-מישטרה הביטחון, ולא הצליח. אחר-כך ניסה בקונסוליה, וגם שם לא הצליח. מצאית תעסוקה לאירית היתה קשה, שכן היא מוכנה לעבוד רק בשלושת-ידיעמי מישרה, כי עליה לטפל בשני ילדיה.

מובן שהעובדה שפלד קיבל את אשתו של ליטוואק לעבודה אינה קשורה בעובדה שאשתו של פלד, רותלי, תחילה לעבוד באותו הזמן כעוררת בנציגות המיסחרית אצל ליטוואק.